

ΣΤΙΓΚ ΛΑΡΣΟΝ

Συγγραφέας της τριλογίας MILLENNIUM

Επιμέλεια έκδοσης: Ντάνιελ Πουλ

Ρωγμές

του σύγχρονου
κόσμου

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ
ΤΙΣ ΡΩΓΜΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΟΨΗ
ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ

0,10 €

ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥΣ
ΣΕ ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΙΣ ΣΚΟΠΟΥΣ
ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟ 2011

Ρωγμές του σύγχρονου κόσμου

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΡΩΓΜΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΟΨΗ
ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: EN ANNAN SIDA AV STIEG LARSSON

Από τις Εκδόσεις Expo, Στοκχόλμη 2011

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Ρωγμές του σύγχρονου κόσμου**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Stieg Larsson

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: Daniel Poohl

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Γρηγόρης Ν. Κονδύλης

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Ευδοξία Μπινοπούλου

ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Χρυσούλα Μπουκουβάλα

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχατά

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύτερος & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Stieg Larsson/Expo, 2011

Published by agreement with Norstedts Agency.

© Εικόνων εξωφύλλου: 123 RF Stock Photography

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2011

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2011, 2.000 αντίτυπα

ISBN 978-960-496-498-7

Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτίου.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισιμότητα, μετάφραση, δικατυπία, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοΐου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομηχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΣΤΙΓΚ ΛΑΡΣΟΝ

Ρωγμές του σύγχρονου κόσμου

ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ
ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΡΩΓΜΕΣ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΟΨΗ
ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Επιμέλεια έκδοσης: Ντάνιελ Πουλ

Μετάφραση από τα σουηδικά: Γρηγόρης Ν. Κονδύλης

Πρόλογος: Μανώλης Πιμπλής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πρόλογος στην ελληνική έκδοση	9
Μια φωνή που λείπει: Πρόλογος του Ντάνιελ Πουλ	15
Τρομοκρατικές επιθέσεις πιθανώς να συμβούν και στη Στοκχόλμη.....	19
Το νέο λαϊκό κίνημα	30
Δημοκρατία στην Ευρώπη;.....	41
Συμβιώνοντας πολιτικά με την Πία Κιεραγκόρντ.....	45
Η επιστροφή του αντισημιτισμού	55
Το κοσμοείδωλο της δεισιδαιμονίας	66
Η δημοκρατική απώλεια	73
Απαντήσεις στην αντιδημοκρατική προπαγάνδα.....	78
Ρωγμές πίσω από μια ενιαία πρόσοψη.....	87
Κόμμα με υψηλά επίπεδα αλκοόλ στο αίμα.....	92
Οι Δημοκράτες της Σουηδίας και ο αποστάτης.....	98
Οι Εθνικιστές Δημοκράτες (ΕΔ) περνούν στ' αζήτητα.....	105
Μια επίθεση κατά της δημοκρατίας	112
Αγαπητό <i>Expo</i>	117
Το διανοητικό ναυάγιο της εφημερίδας <i>Expressen</i>	124
Οι κουφιοκέφαλοι του εθνικισμού	129
«Το πιο επικίνδυνο επάγγελμα του κόσμου»	135
Οι ομαδικόί βιασμοί ως ρατσιστική προπαγάνδα	150
Αποχώρηση Πάουλσον.....	154

Σουηδική και μη σουηδική βία κατά των γυναικών	161
Τρομοκρατία κατά των ομοφυλοφίλων	200
Η προσβλητική επίθεση κατά του Φακούντο Ουνία	205
Η τρομοκρατία που αγνοούμε	213
Σουηδικό Αντιστασιακό Κίνημα – Μια σιωνιστική συνωμοσία;	217
9.001 χιλιόμετρα για το Πεκίνο	223

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

«Χωρίς να προδικάζουμε τίποτα, μπορούμε να κάνουμε μια πρόβλεψη. Στο τέλος θα έχουμε και στη Σουηδία ένα μακελειό σαν της Οκλαχόμα Σίτι. Υπάρχουν ήδη όλα τα συστατικά: μίσος, φανατισμός, αγάπη για τη βία και σεχταριστική νοοτροπία».

Αυτά έγραφε ο Στιγκ Λάρσον στο περιοδικό του, το Expo, το 1995. Όπως σε όλες τις προβλέψεις για σεισμούς, δεν μπορούσε να προβλέψει με ακρίβεια το χρόνο ούτε το επίκεντρο. Αυτό όμως που προέβλεψε όντως πραγματοποιήθηκε. Απλώς έγινε 16 χρόνια μετά και ελάχιστα δυτικότερα, στη Νορβηγία. Και έγινε με τους όρους ακριβώς που το είχε προβλέψει.

Γιατί αυτό που συνέβη στην Οκλαχόμα Σίτι στις 19 Απριλίου του 1995 και αυτό που συνέβη τον Ιούλιο του 2011 στο Όσλο και στο νησί Οτόγια δεν έχουν απλώς συγγένεια· είναι ταυτόσημες πράξεις. Έχουν κοινό ιδεολογικό υπόβαθρο, πραγματοποιήθηκαν με τον ίδιο τρόπο και βασίστηκαν στο ίδιο εγχειρίδιο, που έδινε αναλυτικές οδηγίες ακόμη και για το πώς φτιάχνεις τη βόμβα!

Εξού και η ανατίναξη έγινε με πανομοιότυπο τρόπο. Με καμιά σαρανταριά σακιά λίπασμα (νιτρικό αμμώνιο), αναμειγμένα με λάδι μηχανής. Τα τοποθέτησαν σε ένα βαν

το οποίο ανατίναξαν έξω από κάποιο κυβερνητικό κτίριο.

Αυτά τα υπαγορεύουν τα λεγόμενα Ημερολόγια Τέρνερ που γράφτηκαν από τον Γουίλιαμ Πιρς, Αμερικανό αρχηγό νεοναζιστικής ομάδας, το 1978, και πουλήθηκαν μαζικά σε όλο τον κόσμο. Και δε σταματούν εδώ. Ο συγγραφέας τους έβλεπε παντού Εβραίους πράκτορες. Πίστευε ότι όλες οι κυβερνήσεις είναι διαβρωμένες και ελέγχονται από αυτούς με σκοπό να καταστραφεί η αρία φυλή. Καλούσε λοιπόν σε Ιερό Φυλετικό Πόλεμο κατά εκείνων που αποκαλούσε ΖΟΓ, δηλαδή των «Σιωνιστικών Κυβερνήσεων Κατοχής»!

Γι' αυτό λοιπόν η επίθεση στην Οκλαχόμα Σίτι έγινε κατά ομοσπονδιακού κτιρίου στο κέντρο της πόλης. Γι' αυτό και στο Όσλο στόχος του Άντερς Μπέρινγκ Μπρέιβικ ήταν η κεντρική πλατεία όπου εδρεύουν η κυβέρνηση και πολλά υπουργεία. Το πολύνεκρο δεύτερο μέρος της τραγωδίας, στην κατασκήνωση της νεολαίας του Εργατικού Κόμματος, δείχνει δύο πράγματα: αφενός το μίσος των συγκεκριμένων ακροδεξιών κύκλων προς τη σοσιαλδημοκρατία, που θεωρούν ότι προωθεί ιδέες πολυπολιτισμικότητας και δίνει έδαφος στο, κατ' αυτούς, μισητό Ισλάμ· και αφετέρου τον βαρύ σπλισμό που διαθέτουν οι ομάδες αυτές.

Όλα αυτά ο Στιγκ Λάρσον τα είχε εντοπίσει πολύ έγκαιρα. Και είχε προειδοποιήσει. Ο προσεκτικός αναγνώστης του τόμου αυτού, που περιέχει άρθρα αλλά και ηλεκτρονική αλληλογραφία του Λάρσον με αναγνώστες, καλύπτοντας μια περίοδο από τη δεκαετία του '80 μέχρι το 2004, δεν μπορεί παρά να ανησυχήσει πολύ διαβάζοντάς το. Γιατί θα καταλάβει και κάτι άλλο: ότι ο Νορβηγός Μπρέιβικ δεν έδρασε μόνος του. Μπορεί να μοιάζει με έναν παρανοϊκό που έγραφε χιλιάδες σελίδες στο ίντερνετ χωρίς να έχει συγκροτήσει ομάδα, στην

πραγματικότητα όμως είναι ένα γρανάξι μιας καλολαδωμένης μηχανής με διεθνείς διασυνδέσεις.

Οι νεοναζί, με πρωτοβουλία ενός από τους ηγέτες της Κου Κλουξ Κλαν, του Λούις Μπιμ, έχουν επιλέξει τη λεγόμενη «ακέφαλη αντίσταση», τρομοκρατία δηλαδή χωρίς επίσημους ηγέτες, που διεξάγεται μόνο από «αφοσιωμένους στρατιώτες», έτσι ώστε να δυσκολευτεί η αστυνομία να εντοπίσει δίκτυα και να συλλάβει εγκεφάλους. Στην πραγματικότητα όμως υπάρχουν επαφές μεταξύ ανάλογων ομάδων στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες και στις ΗΠΑ.

Τα άρθρα του Στιγκ Λάρσον είναι, συνεπώς, προφητικά. Και είναι προφητικά γιατί βασίζονται σε έρευνα και σε νηφάλια εκτίμηση δεδομένων. Θα διακινδυνεύαμε μάλιστα τη δυσοίωση πρόβλεψη ότι δεν έχουν ολοκληρώσει τον προφητικό τους κύκλο. Γιατί όπως και ο ίδιος πρόλαβε να γράψει, ο πολλαπλασιασμός της επιρροής των ακροδεξιών ομάδων και η επαναφορά του απροκάλυπτου αντισημιτικού λόγου είναι φαινόμενο που εξαπλώνεται ραγδαία από τη δεκαετία του '80 και μετά. Και που σήμερα κάθε άλλο παρά μειώνεται σε συνθήκες μεγάλης οικονομικής κρίσης, οι οποίες επωάζουν, όπως μόνο αυτές ξέρουν να κάνουν, το αυγό του φιδιού.

Να λοιπόν που το βιβλίο αυτό έχει πολλαπλή χρησιμότητα. Για όλους εμάς που γνωρίσαμε τον Στιγκ Λάρσον μόνο μετά το θάνατό του, και μόνο μέσα από το Κορίτσι με το τατουάζ και την τριλογία «Millennium», που τον έκανε παγκοσμίως γνωστό χωρίς ο ίδιος να γεντεί ποτέ αυτή την επιτυχία, τα άρθρα του είναι μια ευκαιρία να τον δούμε, ας μου επιτραπεί η έκφραση, με σάρκα και οστά. Να ανιχνεύσουμε τον Λάρσον της καθημερινότητας, της δημοσιογραφίας, της βιοπάλης. Τον

Λάρσον δηλαδή της πραγματικότητας, έτσι όπως και ο ίδιος γνώριζε τον εαυτό του.

Μέσα από το βιβλίο αυτό μαθαίνουμε πόσο θαρραλέος ήταν ο άνθρωπος ετούτος, που επέμενε να τα βάζει συνεχώς με εγκληματικά στοιχεία, όπως μαθαίνουμε επίσης και πόσο επίμονος ήταν. Δεν παρέλειπε να απαντά σε κάθε ηλεκτρονικό μήνυμα που του έστελναν ανώνυμοι αναγνώστες των άρθρων του, προσπαθώντας, πάντα με επιχειρήματα, να αντικρούει τις πιο απίθανες και παρανοϊκές κατηγορίες.

Όποιος ξέρει λίγο από δημοσιογραφία στην εποχή του ίντερνετ, καταλαβαίνει τι σημαίνει αυτό: παλιά οι επιστολογράφοι των εφημερίδων ήταν υποχρεωμένοι να υπογράφουν. Τώρα ο σχολιασμός των δημοσιογραφικών άρθρων στο ίντερνετ είναι ελεύθερος, ανώνυμος και συχνά έχει απαράδεκτο ύφος – σε αυτού του τύπου την προπαγάνδα των απαντήσεων επιδίδονται συστηματικά και ελληνικοί ακροδεξιοί κύκλοι.

Μέσα από το βιβλίο αυτό, μαθαίνουμε εντέλει το αντίθετο από αυτό που επεδίωκε ο συνάδελφός του δημοσιογράφος που επιμελήθηκε την ανά χειράς έκδοση: δεν είναι «μια άλλη πλευρά του Στιγκ Λάρσον», είναι ακριβώς ο ίδιος Στιγκ Λάρσον της αστυνομικής τριλογίας, με τις ίδιες εμμονές, με τις γνώσεις, με το ερευνητικό δαιμόνιο, που κατόρθωσε να μετατρέψει μια δημοσιογραφική εμπειρία ζωής σε λογοτεχνία. Ο δημοσιογράφος-ερευνητής (σπάνιο είδος, πια, στα ΜΜΕ), ο πολίτης που αγωνίζεται για τη δημοκρατία, για τα δικαιώματα των γυναικών και για την εξάλειψη των νεοφασιστικών φαινομένων, αλλά και ο συγγραφέας αστυνομικών ιστοριών που σημαδεύουν την αυγή του 21ου αιώνα είναι ένα και το αυτό πρόσωπο. Είναι ο αυθεντικός, ο συνεπής με τις εμμο-

νές του, ο ιδεολόγος τελικά Λάρσον που βρίσκεται πίσω από κάθε γραμμή που έχει γράψει. Και γι' αυτό «γνώρισε», έστω και μετά θάνατον, μια τόσο μεγάλη επιτυχία. Γι' αυτό τυχαίνει μιας τέτοιας, παγκόσμιας αναγνώρισης.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΙΜΠΛΗΣ

ΜΙΑ ΦΩΝΗ ΠΟΥ ΛΕΙΠΕΙ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΝΤΑΝΙΕΛ ΠΟΥΛ

Καθώς ο χρόνος κυλάει, ξεθωριάζουν οι αναμνήσεις από το συνάδελφο και φίλο Στιγκ. Θυμάμαι την αποπνικτική ατμόσφαιρα στο δωμάτιο καπνίσματος όπου συζητούσαμε τις εξελίξεις στους κόλπους του ακροδεξιού κινήματος και ακούγαμε τα αναρίθμητα ανέκδοτα του Στιγκ. Για το στρατό, για τα χρόνια στο Σουηδικό Πρακτορείο Ειδήσεων ΤΤ [Tidningarnas Telegrambyrå], για τα ταξίδια στην Αφρική. Δυσκολεύομαι όμως να μεταφέρω επακριβώς όσα λέγαμε τότε.

Ένα πράγμα θυμάμαι, ωστόσο, καθαρά.

Τον τρόπο που έγραφε. Με πόση ταχύτητα, ακρίβεια και δύναμη χτυπούσε το πληκτρολόγιο, σαν να καθόταν ακόμη μπροστά σε μια γραφομηχανή.

Ο Στιγκ ήταν συχνά αγχωμένος. Είχε ένα μικρό γραφείο και πολλή δουλειά. Άφηνε ευχαρίστως τους άλλους να αναλαμβάνουν ευθύνες, αλλά δεν έπαυε ποτέ του να βάζει κι αυτός το δαχτυλάκι του παντού. Περνούσε τα κείμενα μια τελευταία φορά, διόρθωνε τις ειδήσεις μια τελευταία φορά. Αλλά, κατά κάποιον περιεργό τρόπο, όταν έγραφε έδειχνε εντελώς γαλήνιος.

Μπορούσε να σπαταλάει ώρες γράφοντας μακροσκελή

e-mail σε ακροδεξιούς που διψούσαν για διάλογο. Τα οργανογράμματα και τα εγχειρίδιά του για νέους συνεργάτες ήταν καλογραμμένα, παιδαγωγικά και περιεκτικά. Ένα καλοκαίρι κατάφερε να διασκεδάσει τους συνεργάτες με ένα θερινό ανάγνωσμα σε συνέχειες που το έστειλε με e-mail. Έγραφε επιφυλλίδες, βιβλία, δοκίμια, υπομνήματα τακτικής. Έγραφε και αστυνομικά μυθιστορήματα.

Ο Στιγκ ήξερε ότι τα αστυνομικά του μυθιστορήματα ήταν καλά. Δήλωσε από νωρίς, με κάποιο θράσος, ότι αυτά θα του εξασφάλιζαν τη σύνταξή του. Αλλά κανείς δε φανταζόταν, ούτε στα πιο τρελά όνειρά του, ότι τα μυθιστορήματα αυτά θα γνώριζαν την επιτυχία που γνώρισαν. Αναπόφευκτα λοιπόν, η ιστορία της Λίσμπετ Σαλάντερ και του Μίκαελ Μπλούμκβιστ κατέληξε να επισκιάσει την υπόλοιπη πνευματική παραγωγή του Στιγκ.

Με αυτήν εδώ την έκδοση θέλουμε να σας υπενθυμίσουμε και την άλλη πλευρά της συγγραφικής παραγωγής του Στιγκ Λάρσον. Θέλουμε, αφενός, να σας δώσουμε να καταλάβετε τι ήθελε να πει ο Στιγκ με τη σειρά «Millennium». Διότι αυτό το έργο του δεν μπορεί κανείς να το αποκόψει από τη γενικότερη πάλη του κατά του ρατσισμού και υπέρ των δικαιωμάτων των γυναικών. Αφετέρου, θέλουμε να σας γνωρίσουμε το δημοσιογράφο Στιγκ Λάρσον και τα θέματα στα οποία αφιέρωσε τη ζωή του.

Το βιβλίο αυτό δεν περιέχει όλα όσα έγραψε ο Στιγκ. Διότι ο Στιγκ υπήρξε και συν-συγγραφέας σε πολλά βιβλία. Για ένα μεγάλο χρονικό διάστημα ήταν ανταποκριτής του αγγλικού περιοδικού *Searchlight* ενώ δημοσίευε, επίσης, αρκετά άρθρα και σε άλλες εφημερίδες.

Στο ανά χείρας βιβλίο υπάρχει μια μικρή συλλογή άρθρων και κειμένων, εκ των οποίων τα περισσότερα είναι από τα πρώτα δέκα χρόνια του περιοδικού *Expo*. Πρόκειται για χρονογραφήματα, άρθρα, ρεπορτάζ και αλληλογραφία με αναγνώστες. Αποτελούν έναν οδηγό για τη θέση του Στιγκ απέναντι σε θέματα ρατσισμού και φεμινισμού. Ταυτόχρονα, σκιαγραφούν κάποιες ανησυχητικές πολιτικές εξελίξεις.

Την εποχή που άρχισε να εκδίδεται το περιοδικό *Expo* – στα μέσα της δεκαετίας του '90– την προσοχή του κόσμου τραβούσε το βίαιο ναζιστικό κίνημα. Ήταν μια εποχή κατά την οποία το κόμμα «Νέα Δημοκρατία» [Ny Demokrati ή NyD] με την εχθρική του στάση προς τους μετανάστες είχε φύγει, κατόπιν εκλογικής ήττας, από τη Βουλή και το λεγόμενο «εθνικιστικό κίνημα» έκανε αισθητή την παρουσία του με δολοφονίες και θεαματικές συναυλίες «λευκής δύναμης».

Κατά τη δεκαετία του 2000, τα φώτα της δημοσιότητας στράφηκαν στους «Δημοκράτες της Σουηδίας» [Sverigedemokraterna – εφεξής ΔτΣ] και κατ' αρχάς στους «Εθνικιστές Δημοκράτες» [Nationaldemokraterna – εφεξής ΕΔ], κόμματα που περιλάμβαναν εγκληματικά στοιχεία, και τα οποία εντελώς ξαφνικά άρχισαν να εκλέγονται σε κάποιες περιοχές.

Στις πρόσφατες εκλογές οι ΔτΣ μπήκαν στη Βουλή. Αυτοί που παλιότερα θεωρούνταν παλιάτσοι της πολιτικής είχαν βρει τώρα μια θέση στους διαδρόμους της εξουσίας.

Είναι εύκολο να δούμε, εκ των υστέρων, ότι αυτό που χαρακτηρίζει τα αστυνομικά μυθιστορήματα του Στιγκ υπάρχει και στα άλλα κείμενά του. Ο Στιγκ Λάρσον είχε ευρείες εγκυκλοπαιδικές γνώσεις. Ήταν δηκτικός και μαχητικός. Δε δίσταζε να διακωμωδεί τους περιθωριακούς και ιδιόρρυθ-

μους εκπροσώπους της λεγόμενης «λευκής δύναμης» και τις κοσμοθεωρίες περί συνωμοσίας.

Ποτέ δεν έδειξα ιδιαίτερο ενδιαφέρον για τα αστυνομικά μυθιστορήματα του Στιγκ, την εποχή που εκείνος τα έγραφε. Τον ρώτησα κάποτε, από ευγένεια, πώς σκεφτόταν να αξιοποιήσει μια ενδεχόμενη επιτυχία του ως συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων. Είχε ήδη το σχέδιό του. Με την οικονομική ανεξαρτησία που θα του εξασφάλιζαν, θα μπορούσε να αφιερωθεί στη συγγραφή περισσότερων αστυνομικών μυθιστορημάτων, επιφυλλίδων και χρονογραφημάτων.

Βέβαια, αυτό που μου λείπει περισσότερο είναι ο άνθρωπος Στιγκ. Το χιούμορ του, η ενέργειά του, η μεγαλοψυχία του. Αλλά με λυπεί, επίσης, το γεγονός ότι δεν πρόλαβε να ζήσει την επιτυχία του. Όχι για χάρη της ίδιας της επιτυχίας, αλλά για τις δυνατότητες που αυτή η επιτυχία θα του πρόσφερε.

Είχε πολλά να πει. Για την αναπτυσσόμενη ισλαμοφοβία· για τις προόδους των ΔτΣ· για τη βία των ανδρών απέναντι στις γυναίκες· για ζητήματα που δεν του δόθηκε ποτέ ευκαιρία να αναπτύξει όσο δούλευε στο *Expo*.

Με το χαμό του τα πράγματα αυτά αποσιωπήθηκαν κάπως.

Αυτό εδώ το βιβλίο είναι ένας τρόπος να του δώσουμε ξανά φωνή.

Για να αποδείξουμε ότι εκείνα τα απολαυστικά χτυπήματα στο πληκτρολόγιο δεν πήγαν ποτέ χαμένα.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ ΠΙΘΑΝΩΣ ΝΑ ΣΥΜΒΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΗ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ

Πάνω από 170 νεκροί και 450 τραυματίες –εκ των οποίων πολλοί που έμειναν ανάπηροι για μια ζωή– ήταν το αποτέλεσμα της τρομοκρατικής επίθεσης στην Οκλαχόμα Σίτι πριν από μερικές εβδομάδες. Δυστυχώς, υπάρχουν πιθανότητες για μια παρόμοια επίθεση και στη Σουηδία.

Το μακελειό στην Οκλαχόμα Σίτι δεν ήταν φυσική καταστροφή, αλλά μια μαζική δολοφονία που σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε με μεγάλη προσοχή και επιμέλεια. Έπειτα από αυτό, μια Αμερική ολόκληρη φαίνεται να κοιτάζει γύρω της αγουροξυπνημένη και να αναζητεί εξηγήσεις. Οι Αμερικανοί ερευνητές που έχουν μελετήσει την ακροδεξιά δεν είναι, ωστόσο, ιδιαίτερα έκπληκτοι από την επίθεση. Απεναντίας. Γι' αυτούς το ερώτημα δεν ήταν το εάν αλλά το πότε θα συνέβαινε ένα τέτοιο μακελειό.

Η βόμβα στην Οκλαχόμα Σίτι μπορεί να εξηγηθεί πολιτικά και ιστορικά.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΟΣ

Όπως στη Σουηδία, έτσι και στις ΗΠΑ οι φασιστικές και αντιδημοκρατικές ομάδες δε σημείωσαν ποτέ πολιτική πρόοδο

σε εθνική βάση. Η κατά παράδοση μεγαλύτερη ακροδεξιά οργάνωση στις ΗΠΑ ήταν η Κου Κλουξ Κλαν (ΚΚΚ), που ιδρύθηκε στις αρχές του 20ού αιώνα και αριθμούσε τρία εκατομμύρια μέλη. Το μήνυμα που περνούσε η ΚΚΚ μπορεί να χαρακτηριστεί συνοπτικά «μισαλλόδοξη πολιτική». Η δράση της επικεντρωνόταν ενάντια σε διάφορους «εχθρούς», κυρίως μαύρους, Εβραίους, φιλελεύθερους και καθολικούς, αλλά στρεφόταν και κατά του γυναικείου κινήματος, του καπιταλιστικού κεφαλαίου, του εργατικού κινήματος και πολλών άλλων.

Η αρχική οργάνωση δεν ήταν καθαρά φασιστική, από εκείνες που εμφανίστηκαν στην Ευρώπη, αλλά μάλλον ένα αντιδραστικό και βίαιο κίνημα διαμαρτυρίας που τρεφόταν από την κοινωνική δυσαρέσκεια και το λαϊκισμό – μια ένοπλη «Νέα Δημοκρατία», αν θέλετε. Κατά τη διάρκεια της ζωής της η ΚΚΚ επιδόθηκε σε πολιτικές δολοφονίες, σε τρομοκρατικές επιθέσεις και σε πολλές χιλιάδες απαγχονισμούς στις νότιες και τις μεσοδυτικές πολιτείες.

Η ΧΙΤΛΕΡΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η ΚΚΚ θα μπορούσε να είχε εδραιωθεί σαν ακροδεξιός παράγοντας εξουσίας, αλλά έκανε το λάθος να αγκαλιάσει, τη δεκαετία του '30, τη χιτλερική Γερμανία και να ασπαστεί το ναζισμό. Μέσα σε λίγα χρόνια η ΚΚΚ έχασε τα λαϊκά της ερείσματα και μετά τον πόλεμο δεν κατάφερε ποτέ να κινητοποιήσει πάνω από καμιά δεκαριά χιλιάδες ακτιβιστές.

Μετά τον πόλεμο, το φασιστικό κίνημα στις ΗΠΑ –όπως και στη Σουηδία– έπεσε σε χειμερία νάρκη λόγω της απομόνωσης και της πολιτικής του ασημαντότητας. Η ακροδεξιά

δημιούργησε ένα πολιτικά παράλληλο σύμπαν που χαρακτηρίζεται από παράλογες θεωρίες συνωμοσίας. Αυτή ακριβώς η απομόνωση και η έλλειψη ανταπόκρισης από πλατιά στρώματα συνετέλεσε –όπως παραδόξως– στη δημιουργία μιας αυξανόμενης σχεταριστικής νοοτροπίας.

Μετά το τέλος της δεκαετίας του '70 η ακροδεξιά ανασυγκροτεί τις δυνάμεις της. Μια νέα γενιά ακτιβιστών που γαλουχήθηκαν μέσα στις σχέτες αυτές κάνει την εμφάνισή της. Σε αντίθεση με τους προκατόχους τους, δεν είναι πια ένας όχλος που διψά να εφαρμόσει το νόμο του Λιντς και που κυκλοφορεί με κνηγετικά τουφέκια, αλλά ένας ημιεπαγγελματικός στρατός με αυτόματα όπλα και βαρύ στρατιωτικό εξοπλισμό.

ΤΑ ΑΡΙΑ ΕΘΝΗ

Ένας ακρογωνιαίος λίθος της ακροδεξιάς είναι η ναζιστική οργάνωση «Άρια Έθνη» [Aryan Nations], η οποία εμφανίστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '80. Τα Άρια Έθνη υποστηρίζουν ότι οι ΗΠΑ καταλήφθηκαν από τη ΖΟΓ [Zionist Occupation Government], ήτοι τη Σιωνιστική Κυβέρνηση Κατοχής, μια «εβραϊκή συνωμοσία» που ελέγχει την κυβέρνηση και τις Αρχές. Στόχος της ΖΟΓ είναι να αφανίσει την αρία φυλή ενθαρρύνοντας τη φυλετική ανάμειξη. Η ΖΟΓ προσπαθεί να θεσμοθετήσει αυστηρότερους νόμους για τα όπλα με σκοπό να αφοπλίσει τη λευκή φυλή. Για να προστατευτεί η λευκή φυλή είναι υποχρεωμένη να πολεμά σε πολλά μέτωπα. Πρώτα πρέπει να ηττηθεί σε έναν πόλεμο ο βασιικός εχθρός, η ΖΟΓ, κατόπιν το FBI και η κυβέρνηση. Εν συνεχεία, οι Εβραίοι και οι μη λευκές φυλές πρέπει να εξλειφθούν από προσώπου γης.

Τρελό; Βεβαίως, αλλά γι' αυτό ακριβώς ένα ομοσπονδιακό κτίριο στην Οκλαχόμα Σίτι είναι ο στόχος των Αμερικανών ρατσιστών.

Επισήμως τα Άρια Έθνη παρουσιάζονται ως μια ανεξάρτητη Εκκλησία με έδρα το Χέιντν Λέικ του Αϊντάχο, στις αραιοκατοικημένες βορειοδυτικές ΗΠΑ. Όπως καταλαβαίνουν όλοι, διαφέρει από τις συνηθισμένες ανεξάρτητες Εκκλησίες. Η εκκλησία εκεί λειτουργεί σαν ένα καταφύγιο που φυλάσσεται από ένοπλες περιπόλους. Στο ιερό, αντί για σταυρό έχουν ένα πορτρέτο του Αδόλφου Χίτλερ.

Τρελό ή όχι, κατά τη διάρκεια μιας σύντομης περιόδου στη δεκαετία του '80, αυτή ήταν μία από τις ταχύτερα αναπτυσσόμενες ανεξάρτητες Εκκλησίες των ΗΠΑ. Σε εποχή ακμής υπήρχαν περισσότερες από 50 ενορίες που αριθμούσαν μέχρι και 50.000 πιστούς. Ένας λόγος γι' αυτή την ανάπτυξη ήταν ότι η εν λόγω Εκκλησία κατάφερε να προσελκύει ακραία στοιχεία από εντελώς διαφορετικές ομάδες –όπως η ΚΚΚ, οι παραδοσιακοί ναζί, οι οπαδοί της Επιβίωσης [Survivalists] και οι παραστρατιωτικοί, ορισμένοι αναρχοδεξιοί όμιλοι και άλλοι πολλοί– που χωρούν κάτω από την ομπρέλα των Αρίων Εθνών.

Η «Εκκλησία» εκπαιδεύει τους μνούμενους στη μισαλλοδοξία. Ο εχθρός είναι οι Εβραίοι και όσοι προέρχονται από επιμειξία. Το χειρότερο αμάρτημα στο οποίο μπορεί να υποπέσει ένας λευκός άριος είναι να συνευρεθεί σεξουαλικά με μια άλλη φυλή. Για το αμάρτημα αυτό η ποινή είναι θάνατος. Το κίνημα αυτό οργανώνει σεμινάρια και κύκλους μαθημάτων. Η βιβλιογραφία που μελετάται –εκτός βέβαια από τα κλασικά *Ο αγών μου* και *Τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών*– είναι βιβλία που προτρέπουν σε ένοπλο αγώνα και ανταρτοπόλεμο κατά της κυβέρνησης, των Εβραίων

και των μαύρων. Άλλα βιβλία περιγράφουν με κάθε λεπτομέρεια πώς διεξάγεται ο πόλεμος.

Ένα τέτοιο βιβλίο είναι το *Turner Diaries* [*Τα ημερολόγια Τέρνερ*] που τράβηξαν την προσοχή του κόσμου μετά το μακελινό της Οκλαχόμα. Το βιβλίο κάνει λόγο για μια επινοημένη ομάδα αντίστασης λευκών, με την επωνυμία *The Order*^{*}, η οποία διεξάγει ιερό φυλετικό πόλεμο χρησιμοποιώντας τη μέθοδο των δολοφονιών και των ύπουλων επιθέσεων σε ολόένα και μεγαλύτερη κλίμακα. Σε δέκα από τις σελίδες του βιβλίου περιγράφεται λεπτομερώς πώς η ομάδα καταστρέφει ένα ομοσπονδιακό κτίριο, ένα από τα αρχηγεία του FBI.

Και ιδού πώς γίνεται: στοιβάζουν 45 σακιά λίπασμα –νιτρικό αμμώνιο– σε ένα βαν. Το περιεχόμενο κάθε σάκου αναμειγνύεται με περίπου ένα λίτρο λάδι μηχανής, και καταλήγει να γίνει ένα εκρηκτικό μείγμα καταστροφικής ισχύος. Για την πυροδότηση του μείγματος χρησιμοποιούν εκρηκτική γόμωση που συνδέεται με ωρολογιακή βόμβα. Παρκάρουν το βαν και απομακρύνονται περπατώντας. Η έκρηξη σκοτώνει 700 άτομα. Μια «νίκη» στον πόλεμο κατά της ΖΟΓ.

Η περιγραφή στα *Ημερολόγια Τέρνερ* παραπέμπει ακριβώς στη βόμβα που χρησιμοποιήθηκε στην Οκλαχόμα Σίτι. Δε χρειάζεται να είναι κανείς μάντης για να υποψιαστεί ότι οι βομβιστές μελέτησαν τα *Ημερολόγια Τέρνερ*.

Το βιβλίο εκδόθηκε το 1978 και έγινε μπεστ σέλερ ανάμεσα στους εξτρεμιστές όλου του κόσμου. Πιστεύεται ότι

* Η ονομασία αυτή μπορεί να σημαίνει «τάξη» (ανάλογη της φασιστικής Ordine Nuovo – Ιταλία, 1956) αλλά και «τάγμα» (κυρίως ιπποτικό, που μπορεί να συνδέεται με το γεγονός ότι τα μέλη της ΚΚΚ αυτοαποκαλούνταν «ιππότες» [knights]). (Σ.τ.Μ.)

πουλήθηκαν περισσότερα από 250.000 αντίτυπα. Ανάμεσα στους αναγνώστες του υπάρχουν και Σουηδοί νεοναζιστές.

ΕΝΟΠΛΟΣ ΚΛΑΔΟΣ

Υπάρχει ένα πρόβλημα δημοκρατίας που συνδέεται με αυτό τον τύπο βιβλίων. Η δημοκρατία δεν απαγορεύει να γράφεις, να διαβάζεις ή να έχεις στην κατοχή σου αποκρουστικά βιβλία. Ούτε επίσης απαγορεύεται να φαντάζεται κανείς μια γενοκτονία.

Αν αυτοί οι παράφρονες αρκούσαν στο να κάθονται στα καταφύγιά τους και να ονειρεύονται μακελειά, δε θα χρειαζόταν να ασχολούμαστε μαζί τους. Δυστυχώς όμως δεν αρκούνται σε αυτό.

Το 1982 ιδρύθηκε στις ΗΠΑ μια παραστρατιωτική δύναμη που λειτουργούσε ως ένοπλος κλάδος των Αρίων Εθνών. Η δύναμη αυτή, η οποία αριθμούσε περίπου 200 μέλη, πήρε το όνομα Σιωπηρή Αδελφότης [Silent Brotherhood]. Το FBI την αποκαλούσε νέτα σκέτα «The Order», που ήταν και το όνομα της φανταστικής ομάδας στα *Ημερολόγια Τέρονερ*. Το 1983 ξεκίνησε ο κρυφός πόλεμος, πάντα σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές του εγχειριδίου. Δημιουργήθηκε ένα ταμείο πολέμου, αποτέλεσμα ένοπλων ληστειών. Καταρτίστηκε μια λίστα για δολοφονίες «εχθρών». Το γνωστότερο θύμα ήταν ο Εβραίος εκφωνητής ραδιοφώνου Άλαν Μπεργκ [Alan Berg], ο οποίος έγινε κόκκινο από σφαίρες αυτόματου όπλου έξω από το σπίτι του, στο Ντένβερ του Κολοράντο, το 1984.

Για μια σύντομη περίοδο, το 1984, η The Order ήταν αντικείμενο του μεγαλύτερου ανθρωποκνηγητού που εξαπέ-

λυσαν οι Αρχές των ΗΠΑ μετά τη δολοφονία του προέδρου Κένεντι. Πάνω από 100 μέλη της συνελήφθησαν. Δύο ακτιβιστές, ο Ντέιβιντ Λέιν [David Lane] και ο Μπρους Κάρολ Πιρς [Bruce Carrol Pierce], καταδικάστηκαν για τη δολοφονία του Άλαν Μπεργκ σε φυλάκιση 160 και 250 ετών αντιστοίχως. Άλλοι καταδικάστηκαν σε φυλάκιση από 30 μέχρι 90 χρόνια για συνωμοσία.

Ο αρχηγός της The Order, ο Ρόμπερτ Τζέι Μάθιους [Robert Jay Mathews], δεν πέρασε ποτέ από δίκη. Ταμπουρώθηκε στο καταφύγιό του και σκοτώθηκε έπειτα από μια 48ωρη ανταλλαγή πυρών με το FBI. Έκτοτε έγινε ένας από τους πασίγνωστους μάρτυρες του νεοναζισμού.

Η φυλάκιση των μελών της The Order αποτέλεσε πραγματικό πισωγύρισμα για τα Άρια Έθνη, αλλά οι καταδίκες αφορούσαν μόνο κατώτερα μέλη. Οι υποκινητές –οι ιδεολόγοι που είχαν θέσει τα θεμέλια με τα μισαλλόδοξα κηρύγματά τους, τις αντισημιτικές θεωρίες συνωμοσίας και την ένοπλη εξέγερση κατά της αμερικανικής κυβέρνησης– αθωώθηκαν. Για τους ίδιους λόγους θα είναι δύσκολο να καταδικαστούν οι υποκινητές του μακελειού στην Οκλαχόμα, ακόμη και αν οι βομβιστές ομολογήσουν την ενοχή τους. Τα αποδεικτικά στοιχεία είναι ανεπαρκή.

Από τη σύλληψη μελών της The Order κι έπειτα, οι ιδεολογικοί υπεύθυνοι συνέχισαν ανενόχλητοι να ιδρύουν εκείνες τις οργανώσεις που ήλπιζαν πως θα αποτελούσαν τον πυρήνα στον πόλεμο κατά των Εβραίων και των μαύρων. Πριν από μερικά χρόνια έστρεψαν την προσοχή τους στη λεγόμενη «κίνηση πολιτοφυλακής», η οποία συγκέντρωνε ανθρώπους καχύποπτους, δυσαρεστημένους παρανοϊκούς και μακιακούς με τα όπλα. Στην πολιτοφυλακή υπάρχουν ακριβώς

αυτού του είδους οι παράφρονες, για τους οποίους τα Άρια Έθνη ξέρουν ότι είναι δεκτικοί σε ακραία μηνύματα.

Δεν υπάρχουν νόμιμα μέσα για να χτυπήσει κανείς τα Άρια Έθνη. Διότι ακριβώς αυτό το Σύνταγμα που οι ακροδεξιοί παλεύουν να καταργήσουν προσφέρει ελευθερία οργάνωσης. Η κίνηση διαθέτει πολλά χρήματα, κανάλια προπαγάνδας, καλά οργανωμένα κλιμάκια ακτιβιστών και πρόσβαση σε όπλα.

Μπαίνει κανείς στον πειρασμό να συμπεράνει ότι υπάρχει κάποιο θεμελιώδες λάθος στο αμερικανικό σύστημα, το οποίο παθητικά επιτρέπει την ανάπτυξη ρατσιστικών ομάδων μίσους και παραστρατιωτικών ομάδων με βαρύ οπλισμό. Αλλά, αν υπάρχει, οι ΗΠΑ δεν είναι μοναδικές ως προς αυτό.

Ακριβώς οι ίδιες ομάδες, με την ίδια ακριβώς ιδεολογία και σχεταριστική νοοτροπία, και με τις ίδιες ακριβώς γνώσεις για κατασκευή βομβών υπάρχουν από το τέλος της δεκαετίας του '80 και στη Σουηδία.

ΟΜΑΔΕΣ ΜΙΣΟΥΣ

Ούτε στη Σουηδία απαγορεύεται από το νόμο να οργανώνονται ομάδες μίσους. Σε ένα σημείο, μάλιστα, ο νόμος είναι πιο φιλελεύθερος και από τις ΗΠΑ: στη Σουηδία είναι σχεδόν αδύνατον να στοιχειοθετηθούν κατηγορίες κατά ενός νεοναζιστή είτε για πολιτική τρομοκρατία είτε για παράβαση του Συντάγματος.

Ένας Σουηδός ρατσιστής που πετάει μια βόμβα σε έναν καταυλισμό προσφύγων –μια πράξη που ισοδυναμεί αυτομάτως με δέκα χρόνια φυλάκιση στην Ιταλία– μπορεί πιθανώς να καταδικαστεί σε μερικούς μήνες φυλάκιση για εμπρησμό. Η έννοια «πολιτικός τρομοκράτης» στη Σουηδία είναι στην

πραγματικότητα μόνο για αλλοδαπούς – και μόνο Κούρδοι έχουν συλληφθεί γι' αυτό.

Από τα τέλη της δεκαετίας του '80 οργανώθηκε ένα πολιτικό ρεύμα ανάμεσα στους Σουηδούς νεοναζιστές που ονομάστηκε Δίκτυο Εφόδου [Storms Nätverk]. Πολλοί από τους ακτιβιστές αυτούς είναι σκίνχεντ, αλλά υπάρχουν επίσης και εκπρόσωποι παραδοσιακών ναζιστικών ομάδων, μανιακοί των όπλων και καθαρά εγκληματικά στοιχεία. Το όνομα προέρχεται από το περιοδικό *Storm*, το οποίο εκδιδόταν την περίοδο 1990-93, και που κατόπιν αντικαταστάθηκε από παρόμοια περιοδικά όπως τα *Ära*, *Gryning*, *Nordland* και *Valhall*.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ

Το περιοδικό *Storm* και τα διάδοχά του προπαγανδίζουν την ιδεολογία που εκπροσωπούν τα Άρια Έθνη και η αμερικανική τρομοκρατική ομάδα The Order. Το μεγαλύτερο μέρος της αρθρογραφίας στο *Storm* αποτελείται από χυδαία προπαγάνδα μίσους κατά των Εβραίων και των μεταναστών. Το θεμελιώδες μοτίβο είναι ένα πραγματικό πάθος για την τρομοκρατία και τη βία. Αλλά υπάρχουν κι άλλα: τα φυλακισμένα μέλη της οργάνωσης The Order –«αιχμάλωτοι πολέμου» κατά την ορολογία του *Storm*– ανήκουν στους μόνιμους ανταποκριτές του περιοδικού. Ανάμεσα στους αρθρογράφους υπάρχει και ο δολοφόνος του Άλαν Μπεργκ, ο Ντέιβιντ Λέιν.

Με άλλα λόγια, οι ξένοι τρομοκράτες που είναι καταδικασμένοι πολλαπλώς σε ισόβια στέλνουν συμβουλές και οδηγίες για το πώς θα πρέπει να ενεργούν οι Σουηδοί ρατσιστές.

Το Δίκτυο Εφόδου δεν είναι κανένα μεγάλο κίνημα. Όπως όλες οι τρομοκρατικές ομάδες, πρόκειται και αυτό για μια

μειονότητα με περίπου 150 άτομα που αποτελούν τον σταθερό πυρήνα και μερικές εκατοντάδες ακόμη με μια χαλαρότερη περιφερειακή σχέση. Η σύνθεση είναι ουσιαστικά ίδια με την αμερικανική, ήτοι ένας συνδυασμός από παραδοσιακούς ναζιστές, σκίλχεντ, μανιακούς των όπλων και καθαρά εγκληματικά στοιχεία.

Το 1991 ορισμένοι φανατικοί ίδρυσαν τη Λευκή Αρσία Αντίσταση [Vitt Ariskt Motstånd – VAM], η οποία θα αποτελούσε τον παράνομο απελευθερωτικό στρατό, ένα σουηδικό ανάλογο της The Order. Όπως και στις ΗΠΑ, αυτός ο παράνομος πόλεμος δεν πήγε και τόσο καλά. Οι ακτιβιστές της VAM δεν ήταν και τόσο ευφυείς, αν μπορούμε να το θέσουμε έτσι.

Το Δίκτυο Εφόδου αποτελείται σήμερα από καμιά δεκαριά μαχητικές ομάδες ναζί, από τις οποίες η μεγαλύτερη είναι το Εθνικό Μέτωπο [Riksfronten – RF]. Άλλες ομάδες είναι η Εκκλησία του Δημιουργικού [Kreativistens Kyrka], οι Εθνικοσοσιαλιστές [Nationalsocialisterna – NS] στο Γέτεμποργκ, η οργάνωση φυλακισμένων Κύκλος της Θούλης [Thuleringen] και μερικές άλλες. Το Δίκτυο δε διαθέτει τη δύναμη να απειλήσει το δημοκρατικό σύστημα, αλλά όπως όλες οι τρομοκρατικές ομάδες, μπορεί να δημιουργήσει κάποια σοβαρά προβλήματα.

Θα πρέπει να παίρνουμε τις απειλές της VAM και παρόμοιων ομάδων στα σοβαρά, όταν λένε ότι θα ξεκινήσουν ένοπλο παράνομο αγώνα κατά της σουηδικής «ZOG κυβέρνησης»; Ο μόνος τρόπος να απαντήσουμε στην ερώτηση είναι να δούμε τι κάνουν στην πράξη.

Ήδη από τις αρχές της δεκαετίας του '90, πολλοί τέτοιοι ακτιβιστές δικάστηκαν και καταδικάστηκαν για διάφορα

εγκλήματα. Οι φανατικοί του *Storm* διέρρηξαν το αστυνομικό τμήμα του Λίντινγκε και έκλεψαν από εκεί πιστόλια. Άλλοι διέρρηξαν αποθήκες στρατιωτικού εξοπλισμού ή καταδικάστηκαν για κλοπές όπλων από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Κάποιοι άλλοι επίσης καταδικάστηκαν για άλλες σοβαρές παρανομίες, όπως ληστείες τραπεζών, μεταξύ άλλων. Άλλοι καταδικάστηκαν για σοβαρά εγκλήματα βίας, όπως απλές σωματικές βλάβες, βαριές σωματικές βλάβες, απόπειρα δολοφονίας και τουλάχιστον επτά περιπτώσεις φόνου.

Συνολικά ο σκληρός πυρήνας του Δικτύου Εφόδου έχει ήδη κριθεί ένοχος για πολιτικά εγκλήματα: στις περισσότερες χώρες ήδη θα καταζητούνταν ως τρομοκρατική οργάνωση και οι αρχηγοί του θα φυλακίζονταν σε φυλακές υψηλής ασφαλείας.

Χωρίς να προδικάζουμε τίποτα, μπορούμε να κάνουμε μια πρόβλεψη. Στο τέλος θα έχουμε και στη Σουηδία ένα μακελειό σαν της Οκλαχόμα Σίτι. Υπάρχουν ήδη όλα τα συστατικά: μίσος, φανατισμός, αγάπη για τη βία και σεχταριστική νοοτροπία.

Εκ των υστέρων, εμείς θα διαπιστώσουμε –όπως κάνουν στις ΗΠΑ σήμερα– το αυτονόητο: όταν μια πολιτική κλίμα, χρόνο με το χρόνο, ισχυρίζεται ότι σκέφτεται να ξεκινήσει ένοπλο αγώνα κατά της κυβέρνησης, κάποια μέλη της, αργά ή γρήγορα, θα κάνουν κάτι πάρα πολύ ανόητο.

Expo, τεύχος 1, 1995

Τούτο το βιβλίο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί προφητικό. Λίγο καιρό μετά την έκδοσή του ο ακροδεξιός σφαγέας Άντερς Μπέρινγκ Μπρέιβικ δολοφονούσε στη Νορβηγία 77 άτομα. Ο ίδιος ο Στιγκ Λάρσον χρησιμοποιεί τη λέξη «πρόβλεψη» σε αυτά που μας καταθέτει εδώ: Χωρίς να προδικάζουμε τίποτα, μπορούμε να κάνουμε μια πρόβλεψη. Στο τέλος θα έχουμε και στη Σουηδία ένα μακελειό σαν της Οκλαχόμα Σίτι. Υπάρχουν ήδη όλα τα συστατικά: μίσος, φανατισμός, αγάπη για τη βία και σεχταριστική νοοτροπία.

Τα γραπτά του Λάρσον δεν προφητεύουν, αλλά τηρούν μια στάση εναγωνίας αναμονής για τον νέο τρόπο που θα αντιμετωπίσουμε αν δεν ενεργήσουμε γρήγορα. Στηλιτεύουν στάσεις ζωής και ιδεολογήματα όπως ο κάθε είδους ρατσισμός, ο φασισμός, ο νεοναζισμός, η ξενοφοβία, η αντίθεση στην πολυπολιτισμικότητα, ο αντισημιτισμός, ο λαϊκισμός σε όλες τις εκφάνσεις του.

Ο Λάρσον τα έγραψε, τα είπε, αγωνίστηκε με επιμονή και αποφασιστικότητα για τα πιστεύω του, ενώ δέχτηκε μέχρι και απειλές για τις απόψεις του. Πέρα από το γνωστό μυθιστορηματικό του έργο, την τριλογία MILLENNIUM, μας άφησε παρακαταθήκη και τις θέσεις του σχετικά με το πού μπορούν να οδηγήσουν κάτι τέτοια κινήματα. Έτσι, δε θα υπάρξει δικαιολογία αν ο πολίτης, που μάχεται καθημερινά για μια κοινωνία δημοκρατική, δεν πατήσει το ήδη εκκολαφθέν φίδι στο κεφάλι...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psichogios.gr

ISBN 978-960-496-498-7

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 10380

Η ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΤΡΟΠΟΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ